

geren, om betingelserne er til stede for erhvervsudøvelse her i landet, eller om ansøgeren skal opfylde supplerende krav, f.eks. med hensyn til gennemførelse af prøvetid, egnethedsprøve, eller skal fremlægge yderligere dokumentation m.v.

I direktiv 89/48/EØF art. 8, stk. 2, forudsættes det, at beslutninger, truffet af den kompetente myndighed, skal kunne appelleres. Klager over de kompetente myndigheders afgørelser vil i overensstemmelse hermed blive behandlet efter de for disse myndigheder gældende regler.

Til § 4.

Direktiv 89/48/EØF art. 9, stk. 2, samt direktivforslaget, som skal supplere direktivet, forudsætter, at hvert medlemsland udpeger en koordinerende myndighed, som har til opgave at drage omsorg for en ensartet gennemførelse af direktiverne på de berørte områder. Opgaverne består dels i at koordinere gennemførelsen i forhold til de respektive danske myndigheder, dels i at deltage i et koordineringsarbejde sammen med Kommissionen og de øvrige medlemslande med henblik på ensartet gennemførelse og administration af direktiverne. Ifølge art. 11 i direktiv 89/48/EØF skal der tillige til Kommissionen hvert andet år sendes en rapport om direktivets gennemførelse. Rapporten skal ud over generelle bemærkninger indeholde en statistik over de afgørelser, der er truffet, samt en beskrivelse af de vigtigste problemer, som gennemførelsen af direktivet har medført.

Den nordiske aftale, der bygger på principperne i direktiv 89/48/EØF nødvendigvis formentlig ligeledes, at der udpeges en koordinerende myndighed i de enkelte lande.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har som koordinerende myndighed deltaget i behandlingen af direktivet og direktivforslaget i EF samt i behandlingen af aftaleudkastet i Nordisk Ministerråd.

For at kunne opfylde funktionen som koordinerende myndighed vil det være nødvendigt, at de danske kompetente myndigheder meddeler Erhvervs- og Selskabsstyrelsen de fornødne oplysninger om afgørelser vedrørende ansøgninger om erhvervsudøvelse.

I stk. 2 foreslås det bl.a. af administrative forenklingsgrunde, at afgørelser, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer som koordinerende myndighed, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Sådanne afgørelser kan være afvisning af ansøgninger af formelle grunde, f.eks. fordi det fastsatte gebyr ikke er indbetalt, eller fordi et erhverv, hvorom ansøgning indsendes, ikke er omfattet af en af de omhandlede ordninger. Da der i forbindelse med den løbende koordination vedrørende ordningernes gennemførelse kan ske justeringer med hen-

syn til uddannelsesmæssige afgrænsninger o.lign., forudsættes det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, forinden sådanne afgørelser træffes, foretager høring af de berørte myndigheder og organisationer.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte de administrative forskrifter, som er nødvendige for at gennemføre de direktiver og aftaler, som er nævnt i § 1. Med hensyn til den administrative gennemførelse henvises til de almindelige bemærkninger I pkt. 5 og IV.

Det i stk. 2 omhandlede gebyr vedrører administrative udgifter ved behandling af ansøgninger og opkræves af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Om de særlige udgifter, der kan opstå i forbindelse med supplerende uddannelse eller aflæggelse af egnethedsprøve samt opkrævning af disse beløb, henvises til § 6 og bemærkningerne hertil.

Til § 6

§ 6 giver mulighed for, at den kompetente myndighed i særlige situationer opkræver betaling for afholdelse af supplerende uddannelser, prøver m.v.

Udgangspunktet er dog, at udenlandske ansøgere skal stilles på samme måde med hensyn til betaling for deltagelse i prøver m.v. som danske statsborgere.

Dette medfører, at udenlandske ansøgere, hvor der er hjemmel til at fastsætte betaling, må betale de omhandlede udgifter på linie med danske statsborgere.

Hvor prøver, undervisning m.v. afholdes uden betaling for danske statsborgere, gælder det samme for udenlandske ansøgere.

Hvor der ikke allerede i lovgivningen er hjemmel til at kræve betaling for afholdelse af udgifter til gennemførelse af en særlig egnethedsprøve eller særlig supplerende uddannelse, åbner § 6 således mulighed for at kræve betaling. Fastsættelse af betalingens størrelse for individuelle prøver må ikke gøre det uoverkommeligt at deltage i sådanne prøver og skal være i overensstemmelse med de beløb, som normalt opkræves i forbindelse med gennemførelse af undervisning, eksamination m.v. Betalingens størrelse fastsættes af den pågældende kompetente myndighed, som også opkræver betalingen.

Til § 7

Direktiv 89/48/EØF forudsætter, at den kompetente myndighed selv tilvejebringer de nødvendige oplysninger om forhold vedrørende ansøgerens uddannelse og erhvervs erfaring, som kræves i den pågældendes hjemland. Såfremt oplysningerne imidler-